CHƯƠNG 2209

# Tai Họa Thái Tuế

"Công tử không cần lo, lão Tào ta đảm bảo nhất định làm được!"

Trong đại điện gia tộc nhà họ Hạ, Hạ Nhân ngồi ở vị trí chủ tọa, Ôn Bất Vãn và Kiều Tuệ Châu ngồi hai bên ông.

Những nô bộc và quản gia còn lại thì ngồi đối diện.

Lão Tào vỗ ngực cam đoan.

Hạ Nhân nói: "Ông đảm bảo cũng vô dụng thôi, lỡ sau này có người điều tra, nhà họ Hạ chúng ta sẽ gặp họa. Ta không muốn phải chuyển nhà thêm lần nữa đâu!"

"Đúng vậy!" Kiều Tuệ Châu cũng đầy vẻ lo lắng: "Chuyện chuyển nhà này phiền phức lắm, nhất là gần đây gia nghiệp nhà ta đã lớn mạnh hơn nhiều!"

Lão Tào nói: "Công tử, phu nhân, hai người không cần lo, hãy nghe ta nói hết đã!"

"Sở dĩ lão Tào ta dám vỗ ngực đảm bảo là vì ta có chỗ dựa. Hai người đừng quên, trong thành còn có một vị Thần Đế!"

“Ngày thường lúc không có việc gì, ta thường thích đến thăm Đại nhân Phụ Thần thứ bảy. Nay quan hệ giữa hai chúng ta cũng xem như không tệ. Tuy tu vi của lão nô hơi thấp, nhưng Đại nhân Phụ Thần thứ bảy lại là một bậc kỳ nhân tuyệt thế không để tâm đến cao thấp tu vi!”

“Với quan hệ giữa nhà họ Hạ chúng ta và ngài ấy, đến lúc bán vật phẩm ở Xuân Thành, chỉ cần mượn danh Đại nhân Phụ Thần thứ bảy, còn ai dám đến tra hỏi?”

“Dù là Tam Trượng Cốc, hay Sinh Sinh Tra Tử, Côn Luân Huyết Đồ Tử, đều sẽ không có vấn đề gì!”

“Đến lúc ấy cung không đủ cầu, vấn đề duy nhất sẽ là sản lượng của chúng ta!”

Hạ Nhân đập mạnh vào đùi: “Đúng rồi... ta lại quên mất Đại nhân Phụ Thần thứ bảy. Ngài ấy đúng là người tốt!”

“Được được được, vậy quyết định thế đi. Sau này Sinh Sinh Tra Tử và Côn Luân Huyết Đồ Tử do nhà họ Hạ chúng ta sản xuất, ngoại trừ phần dùng cho gia tộc, tất cả sẽ được bán tại Huyền Cơ Thành của Huyền Cơ Thần Quốc!”

Lần này triệu tập cuộc họp gia đình vốn là để bàn xem nên bán ở Thần Quốc nào, làm thế nào để cắt đuôi, nhằm an toàn đưa Sinh Sinh Tra Tử ra ngoài, nhưng cách này đã bị lão Tào phủ định ngay lập tức.

Có Đại nhân Phụ Thần thứ bảy thì chuyện đó cũng chẳng còn là vấn đề lớn.

“Vậy được, sau này chuyện bán Sinh Sinh Tra Tử và Côn Luân Huyết Đồ Tử giao cho Chu Thanh My. Thanh My bán ở Xuân Thành. Nếu có người đến gây sự, lão Tào cứ đem Đại nhân Phụ Thần thứ bảy ra dọa bọn chúng!”

Lão Tào nói: “Vâng, công tử!”

Tô Chân Chân nói: “Giờ nói đến chuyện thứ hai. Cuộc tấn công của yêu tộc bên Bạch Ngu Thần Quốc vẫn đang tiếp diễn, hơn nữa còn ngày càng nghiêm trọng!”

“Huyền Cơ Thần Quốc chúng ta cũng phải luôn sẵn sàng chi viện. Chuyện này ta đã cho người báo với Hàn Hậu Chỉ. Nhà họ Hạ chúng ta sẽ cử bốn người, một Hàn Hậu Chỉ, cùng ba vị Thần Quân cảnh của nhà họ Bành. Đến lúc đó tất cả đều tính là người của nhà họ Hạ chúng ta!”

Hạ Nhân gật đầu: “Hàn Hậu Chỉ đồng ý rồi sao?”

Tô Chân Chân nói: “Đồng ý rồi. Dù sao cũng không cần lập tức lên đường, Huyền Cơ Thần Quốc chúng ta chỉ đang ở trạng thái chờ chi viện, có thể là vài chục năm, cũng có thể là vài trăm năm!”

“Vậy thì không thành vấn đề!” Hạ Nhân nói: “Phái người nói với Hàn Hậu Chỉ, nếu đến lúc đó thần thông của hắn đã tu luyện thành thì có thể đi. Nếu chưa tu luyện thành, vậy đổi người khác!”

Hàn Hậu Chỉ có ba mươi tư thần khiếu, lần này ra ngoài nhất định sẽ gây họa.

Vì vậy ông đã đưa cho Hàn Hậu Chỉ pháp môn Tiềm Long Hối Tích để hắn tu luyện thần thông này, nhưng tu luyện cũng cần thời gian, ít nhất phải mất vài trăm năm.

Nếu trong vài trăm năm không thể tu luyện thành, tốt nhất vẫn không nên ra ngoài.

“Chuyện thứ ba!” Lần này Ôn Bất Vãn lên tiếng: “Bồi dưỡng Sinh Sinh Tra Tử cần một lượng lớn tinh huyết hóa hồn. Kho dự trữ tinh huyết của nhà họ Hạ chúng ta cực kỳ thiếu thốn. Chuyện này, tỷ tỷ Minh Vương, vẫn phải làm phiền tỷ để tâm nhiều hơn!”

“Còn nữa... Côn Luân Huyết Đồ Tử cần thi thể ít nhất đạt Thần Vương cảnh. Ta biết thứ này rất khó kiếm, nhưng cũng phải nghĩ cách!”

“Đúng, tinh huyết!” Hạ Nhân bổ sung một câu: “Tinh huyết nhất định phải đầy đủ!”

“Không chỉ bồi dưỡng Sinh Sinh Tra Tử cần tinh huyết, sau này lúc ta và Thiên Trúc tu luyện cũng cần tinh huyết!”

“Không cần lo về tinh huyết!” Lão Tào chắp tay nói: “Công tử, thứ này rất dễ mua, lão nô có thể mua được. Các đại thương hội ở Huyền Cơ Thành đều có bán!”

“Rất nhiều người đạt Thần Vương cảnh sẽ ngưng tụ tinh huyết của bản thân để đổi lấy một số vật phẩm đặc biệt, chuyện này chẳng có gì lạ!”

Nói đến đây, Hạ Nhân cũng tán đồng gật đầu. Năm xưa khi bọn họ đến Vu tộc, chẳng phải rất nhiều người thà lấy máu đổi lấy tư cách tiến vào Thần Mộ hay sao?

“Khó là thi thể...” Lão Tào nói tiếp: “Thi thể của cường giả Thần Vương cảnh... ha ha ha... thứ này cực kỳ khó kiếm!”

“Nhưng cũng không phải là không thể...”

“Thứ nhất, thương hội thỉnh thoảng cũng sẽ bán, trên chợ đen cũng có thể mua được!”

“Thứ hai, trong Thần giới chúng ta có một chủng tộc tên là Bảo Long, thực ra cũng là một loại yêu tộc. Mỗi lần tiến giai, loại yêu tộc này sẽ lột bỏ lớp vỏ bên ngoài. Tuy lớp vỏ đó không phải thi thể, nhưng cũng là thiên tài địa bảo tương đương với thi thể, bên trong còn ẩn chứa sức mạnh huyết nhục, có thể dùng để bồi dưỡng Côn Luân Huyết Đồ Tử!”

“Thứ ba, công tử, theo lão nô được biết, khi bồi dưỡng Côn Luân Huyết Đồ Tử, không nhất định phải dùng thi thể có tu vi từ Thần Vương cảnh trở lên. Thực ra thân cành lá của thần mộc lục phẩm trở lên cũng có thể dùng được!”

Cố Bạch Bình nói: “Công tử, cứ làm theo lời quản gia Tào đi, chuyện này giao cho ta!”

“Được rồi, chư vị, giờ chúng ta nói đến chuyện thứ tư, cũng là chuyện quan trọng nhất!” Tô Chân Chân nhìn Hạ Nhân, rồi lại nhìn lão Tào, nói: “Lão Tào, ông nói đi!”

“Vâng!” Lão Tào chắp tay nói: “Công tử, bên Huyền Cơ Thần Quốc lại đưa ra yêu cầu mới. Trong một khoảng thời gian sắp tới, tất cả gia tộc chúng ta phải nộp lên toàn bộ hương hỏa chi lực, về nguyên tắc không được phép giữ lại dù chỉ một chút!”

“Hơn nữa, nếu có thể, tất cả những người có năng lực đều phải cầu phúc, chuyển tinh thần lực của bản thân thành hương hỏa chi lực!”

“Nhà họ Hạ chúng ta cũng không ngoại lệ!”

Hạ Nhân khẽ nhíu mày: “Tại sao? Đã xảy ra đại sự gì sao?”

Điều đầu tiên ông nghĩ đến chính là đã xảy ra chuyện lớn.

Nếu không, Thần Quốc không thể nào thu thập hương hỏa chi lực của cả một quốc gia. Chuyện dễ đắc tội với người khác như vậy, trong tình huống bình thường, Thần Đế cũng không thể làm.

Hạ Nhân vẫn còn nhớ mang máng, năm xưa ở Tiên giới, trong cuộc tỷ thí do Lý Mục Viên tổ chức, cửa đầu tiên là đi qua chín cánh cửa. Chỉ cần điểm số không đạt, bất kể ngươi lợi hại đến đâu cũng sẽ bị loại ngay lập tức. Cửa này đã loại hàng trăm nghìn người trong một lần.

Oán khí trong lòng hàng trăm nghìn người đó tập trung lại, trực tiếp bao phủ toàn bộ quảng trường thi đấu.

Đó mới chỉ là oán khí của hàng trăm nghìn người. Nếu là oán khí của cả một Thần Quốc thì sao?

“Công tử sáng suốt!” Lão Tào nghiêm túc chưa từng có, nói: “Quả thực đã xảy ra đại sự!”

Hiện giờ trong toàn bộ Tiên giới, có hai nơi phong ấn Thái Tuế cổ đại đã bùng phát.

Một nơi là cổ địa Vu tộc, chắc công tử đã từng thấy. Tuy đã bùng phát, nhưng vì các Thần Đế phát hiện kịp thời nên chẳng mất bao lâu đã cưỡng ép phong ấn Thái Tuế cổ đại trở lại.

Nhưng còn một nơi khác thì khá khó giải quyết.

Đôi mắt Hạ Nhân hơi co lại, nói: “Ta biết rồi, là Thái Tuế trong vùng đất Băng Đạo Vẫn Hoàng thuộc Huyền Cơ Thần Quốc chúng ta!”

“Ừm... đúng vậy!” Lão Tào nói: “Lần đầu Thái Tuế này xuất hiện, không ai phát hiện ra!”

“Hoặc có thể nói, những người phát hiện nó phá phong ấn chui ra đều đã chết, bị nó nuốt chửng!”

“Sau đó thứ này điên cuồng thôn phệ trong vùng đất tuyệt địa. Nơi nào nó đi qua cũng tan hoang khắp chốn!”

“Bất kỳ sinh linh nào nhìn thấy nó đều không thể sống sót!”

“Cứ như vậy, tin tức bị phong tỏa, không ai biết Thái Tuế đã xuất thế. Những kẻ biết chuyện đều bị nó nuốt chửng...”

“Không đúng, không đúng, không đúng...” Hạ Nhân vội vàng phất tay cắt ngang lời lão Tào, nói: “Tuyệt đối không thể nào... khối Thái Tuế trong Băng Đạo Vẫn Hoàng đã bị Cố Đế chém chết rồi, sao có thể không ai biết được?”

CHƯƠNG 2210

# Nhân quả tự thu

“Không sai!” Lão Tào nói: “Trước đó ở vùng đất chết Băng Đạo Vẫn Hoàng, công tử đã nhìn thấy một khối Thái Tuế. Sau đó khối Thái Tuế ấy bị Cố gia Thần Đế chém chết!”

“Thật ra không phải bị chém chết, mà là bị phong ấn!”

Hạ Nhân lên tiếng: “Vậy chẳng phải xong rồi sao?”

“Không…” Lão Tào lắc đầu: “Mọi người đều cho rằng thứ đó đã bị Cố gia Thần Đế phong ấn, nên dần dần mất đi cảnh giác!”

“Trên thực tế, thứ bị Cố gia Thần Đế phong ấn chỉ là một phần, không phải toàn bộ!”

“Vẫn còn một phần thân thể nhỏ của Thái Tuế bị để lại bên ngoài!”

“Phần thân thể nhỏ ấy ẩn náu trong vùng đất chết Băng Đạo Vẫn Hoàng, nhân cơ hội nuốt chửng một số sinh linh cấp thấp để cường hóa bản thân. Sau đó thể tích của nó càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn… Cho đến cuối cùng, hễ sinh linh nào lọt vào tầm mắt đều bị nó nuốt chửng!”

“Thế là mới có đại họa Thái Tuế ngày hôm nay!”

Không ngờ trong đó còn có nhiều khúc mắc đến vậy.

Hắn hỏi: “Sức mạnh hương hỏa này là để phong ấn thứ đó sao?”

“Đúng vậy, công tử!” Lão Tào nói: “Nếu là Thái Tuế bình thường thì Thần Đế ra tay là có thể phong ấn, nhưng Thái Tuế hiện giờ đã trưởng thành quá lớn. Ba nghìn Thần Đế ra tay cũng không thể hoàn toàn phong ấn nó, nên chỉ có thể thu thập sức mạnh hương hỏa để triệt tiêu lời nguyền và oán niệm trên người Thái Tuế. Còn chuyện cụ thể thế nào thì lão nô không biết!”

“Ha ha ha... Dù sao cũng cần một lượng sức mạnh hương hỏa khổng lồ!”

“Ta nghe nói nếu không dùng sức mạnh hương hỏa thì phải dùng máu của một vị Thần Đế để tế sống mới được!”

“Cho nên thứ Thái Tuế này thật sự quá đáng sợ!”

Hạ Nhân nghe vậy cũng hít sâu một hơi: Ghê thật, vậy mà phải dùng máu Thần Đế tế sống mới được.

Nhưng muốn dùng máu Thần Đế tế sống đâu có dễ dàng như vậy?

Cho dù là Phụ Thần cũng không dễ chọn đâu.

Vì thế cuối cùng, sau khi cân nhắc, mọi người quyết định dùng sức mạnh tín ngưỡng của các gia tộc cấp dưới trong toàn bộ Thần quốc Tuyền Cơ để lấp vào lỗ hổng này.

Sắc mặt Hạ Nhân hơi tối xuống, nói: “Các gia tộc lớn trong Thần quốc Tuyền Cơ đều cam tâm tình nguyện sao?”

“Không muốn thì có thể làm gì?” Lão Tào lắc đầu, vẻ mặt bất đắc dĩ: “Nếu Thái Tuế trong Băng Đạo Vẫn Hoàng thật sự bùng nổ, các gia tộc lớn của Thần quốc Tuyền Cơ sẽ là những kẻ đầu tiên gặp họa. Vì vậy về chuyện này, các gia tộc cũng chẳng có gì để oán trách!”

Ngươi không dâng sức mạnh hương hỏa thì gia tộc sẽ gặp họa, không chừng còn bị diệt vong.

Vì vậy phần lớn các gia tộc không những sẵn lòng dâng sức mạnh hương hỏa, e rằng còn thật sự cam tâm tình nguyện.

Thứ nhất, Tô Chân Chân vừa tiến vào Thần Vương cảnh, còn Đại Luân Minh Vương, Lạc Băng Dao và những người khác cũng đã ở bên bờ tiến vào Thần Vương cảnh.

Nếu sức mạnh hương hỏa của Hạ gia bị ngừng lại, việc đột phá của những người này sẽ trở nên xa vời vô hạn.

Quan trọng là để trấn áp Thái Tuế này cần sức mạnh hương hỏa liên tục không ngừng, còn chưa biết rốt cuộc phải cần bao nhiêu nữa!

“Đây là cái họa do Cửu Phương Thái Tử gây ra, dựa vào đâu lại bắt các gia tộc của Thần quốc Tuyền Cơ chúng ta gánh chịu?” Hạ Nhân hít sâu một hơi, nhíu chặt mày: “Tại sao không để Thần quốc Cửu Phương trả lại?”

Lão Tào nói: “Công tử... ngài biết ai đã gây ra cái họa này sao?”

Hạ Nhân gật đầu: “Biết chứ... Lúc đó khi thứ này được thả ra, chính mắt ta đã nhìn thấy!”

“À đúng rồi... Không chỉ có ta, còn có Bạch Dực!”

“Tên Bạch Dực đó cũng tận mắt chứng kiến!”

“Chính Cửu Phương Thái Tử và các Thần Vương dưới trướng hắn đã đánh tan đại trận, thả Thái Tuế ra!”

Đôi mắt Lão Tào hơi co lại, nói: “Tốt, tốt... Hóa ra trước đây mọi người đều không biết ai đã thả thứ này ra, giờ thì cuối cùng cũng biết rồi!”

Hạ Nhân nói: “Biết rồi thì có thể làm gì?”

Lão Tào nói: “Công tử, đây là nhân quả to lớn đối với Thần quốc Cửu Phương... Để Cửu Phương Thần Đế kia dùng máu tế sống cũng chưa chắc không được!”

“Hả?” Hạ Nhân lập tức há hốc miệng, nói: “Chuyện này... còn có thể như vậy sao?”

“Đó chính là Phong Hào Thần Đế đấy!”

“Không không không...” Lão Tào xua tay: “Công tử, vốn không có quốc gia nào gọi là Thần quốc Cửu Phương, chắc chắn là tin đồn sai lệch... Điều lão nô biết là Cửu Phương chính là một chủng tộc!”

“Tộc trưởng Cửu Phương nhất tộc hiện giờ là Phụ Thần của không gian nhất đạo!”

“Chỉ là một Phụ Thần mà thôi, chưa chắc không thể dùng máu tế sống!”

Hạ Nhân lập tức hít ngược một hơi lạnh: “Mẹ kiếp... Lão Tào, khẩu khí của ông... đúng là lớn thật đấy, chỉ là? Phụ Thần?”

“Hì hì hì...” Lão Tào cười khì: “Không không không... Ý của lão nô là vị Phụ Thần này trong mắt Thần Đế cũng chẳng đáng là gì, hơn nữa... không ít người còn mong hắn chết quách đi!”

Ôn Bất Vãn hỏi: “Quản gia Tào, tại sao vậy?”

Lão Tào cung kính hành lễ với Ôn Bất Vãn: “Ôn phu nhân, lão nô nghe nói Phụ Thần và Chính Thần chưa chắc đã cùng một lòng. Rất nhiều Chính Thần thậm chí còn không thích Phụ Thần của mình, nhưng cũng chẳng có cách nào, ai trở thành Phụ Thần đâu phải do Phong Hào Thần Đế quyết định!”

“Ví dụ như Cửu Phương Thần Đế vẫn lạc, vậy chẳng phải không gian nhất đạo sẽ bỏ trống một vị trí Phụ Thần sao? Những người thân hoặc đệ tử đang ở cảnh giới Thần Hoàng đỉnh phong của các Thần Đế kia chẳng phải sẽ có cơ hội hay sao?”

“Đặc biệt là không gian nhất đạo, theo lão nô biết, người tu luyện không gian nhất đạo đến cảnh giới Thần Hoàng đỉnh phong cũng không ít!”

“Bọn họ đều đang chờ tiến vào Thần Đế cảnh đấy!”

Nghe ông ta nói vậy, mọi người纷紛 gật đầu.

“Có điều...” Lão Tào nói: “Mặc dù công tử tận mắt nhìn thấy Cửu Phương Thái Tử thả Thái Tuế ra, nhưng chúng ta không có bằng chứng!”

“Nếu có bằng chứng thì dễ rồi. Ta trực tiếp giao cho Đệ Thất Phụ Thần, sau đó Đệ Thất Phụ Thần chuyển lại cho Tuyền Cơ Thần Đế. Như vậy nói không chừng có thể xoay chuyển tình thế hiện tại!”

Hạ Nhân suy nghĩ một lát, nói: “Bằng chứng thì ta quả thật không có, nhưng... ta có thể khôi phục lại hình ảnh lúc đó!”

Lão Tào cười chất phác: “Công tử, được hay không lão nô nói cũng không tính. Hay là ngài đưa hình ảnh cho ta trước, ta đi tìm đại nhân Đệ Thất Phụ Thần thử xem?”

“Được!” Hạ Nhân nghĩ ngợi, sau đó hít sâu một hơi, ghi lại từ trong ký ức một đoạn hình ảnh mà hắn từng nhìn thấy ở Băng Đạo Vẫn Hoàng. Đó là hình ảnh Cửu Phương Thái Tử tổ chức mọi người cùng tấn công đại trận, rồi thả Thái Tuế ra.

Cuối cùng, hắn đặt hình ảnh ấy vào trong ngọc giản rồi đưa cho Lão Tào.

Làm xong mọi việc, Ôn Bất Vãn lại tò mò hỏi: “Quản gia Tào, ông kiến thức rộng rãi, có biết Thái Tuế này xuất hiện từ đâu không?”

Nàng vừa hỏi như vậy, tất cả mọi người đều nhìn về phía Lão Tào.

“Haiz…” Lão Tào thở dài, nói: “Thật ra… ta cũng không biết, nhưng trong Thần giới vẫn lưu truyền một cách nói!”

“Nghe nói… đương nhiên, chỉ là nghe nói thôi nhé!”

“Nghe nói, chủ nhân của mỗi quyển Thất Chú Thư cuối cùng đều sẽ tu luyện nguyền rủa đại đạo. Mà chủ nhân của mỗi quyển Thất Chú Thư tu thành Vô Thượng Nguyền Rủa đại đạo, cuối cùng đều sẽ biến thành một đống thịt nát, chính là Thái Tuế này!”

Các cô gái sợ hãi, người nào người nấy đều che miệng, dùng ánh mắt kinh hoàng nhìn Hạ Nhân.

Phải biết rằng trước đây Hạ Nhân từng có được Thất Chú Thư.

Nhưng Hạ Nhân chỉ mỉm cười, nói: “Các nàng sợ gì chứ, bây giờ ta đâu còn Thất Chú Thư nữa!”

“Tại sao vậy?” Vũ Tư hơi ngơ ngác, nàng nhìn Lão Tào hỏi.

Lão Tào nói: “Ta làm sao biết được? Có lẽ… nhân quả mà Nguyền Rủa Thần Đế phải gánh vác quá lớn, nên không thể có kết cục tốt đẹp, có lẽ là vậy!”

“Công tử, nếu không còn việc gì khác thì lão nô đi Tuyền Cơ thành một chuyến đây!”

CHƯƠNG 2211

# Thần Quân tầng mười hai

Một nắm đấm vàng khổng lồ ngưng tụ từ hư không, mang theo uy áp vô biên, giáng xuống một ngọn thần sơn vô danh nào đó.

Thế nhưng ngọn thần sơn ấy không hề tan nát, chỉ khẽ rung lên mấy lần.

Trong hư không, Hạ Nhân thu hồi nắm đấm và thần thông, khí huyết toàn thân cũng rút về hết.

Hắn nhíu mày: “Không được rồi... Quả nhiên, sức mạnh quy tắc của Tiên giới không thể kết nối với Thần giới!”

Năm xưa ở Tiên giới, Hạ Nhân từng tu luyện một môn thần thông sức mạnh vô thượng, tên là “Hỗn Độn Kim Kinh”, một quyền đánh xuống có thể xé toạc đất trời.

Sau khi đến Thần giới, Hạ Nhân một lòng tu luyện đạo pháp, không còn để tâm đến việc luyện thể nữa.

Nhưng trong khoảng thời gian gần đây, cùng với nhận thức được nâng cao, hắn biết những ám khiếu trong cơ thể mình thật ra là huyết khiếu, tâm thái lập tức thay đổi. Hắn xin được pháp luyện huyết và pháp dời huyết của Vu tộc, bắt đầu luyện thể.

Hỗn Độn Kim Kinh được kích phát bằng cách dung hợp sức mạnh hỗn độn với khí huyết, nay cũng không thể sử dụng nữa.

Phải cải tạo Hỗn Độn Kim Kinh thành dáng vẻ có thể tu luyện ở Thần giới.

Thứ nhất, luyện thể không phải công pháp Huyền Môn. Thần thông của Huyền Môn có thể cải biến, chỉ cần lĩnh ngộ đạo pháp tương ứng là được.

Nó là sự vận chuyển của máu, là cách kích phát sức mạnh máu thịt của bản thân.

Không thể dùng phương pháp "lĩnh ngộ" để sửa đổi.

Thứ hai, Hỗn Độn Kim Kinh lấy sức mạnh hỗn độn làm chỗ dựa, nhưng sau khi đến Thần giới, nơi này lại không tồn tại khái niệm hỗn độn.

Vậy ta phải dùng sức mạnh gì để làm chỗ dựa đây?

Dùng ba nghìn đại đạo, chẳng phải lại biến thành đạo pháp thần thông hay sao?

"Phù..." Hạ Nhân thở ra một hơi thật dài, sau đó thân hình lóe lên, tiến vào thần điện.

Nơi vừa rồi chính là không gian của Hồng Mông Tử Kim Côn.

"Hồng Mông đi, dùng sức mạnh Hồng Mông thay thế sức mạnh hỗn độn!"

“Cố gắng tạo ra một bộ Hồng Mông Kim Kinh!”

Hạ Nhân phất tay, trận pháp bên ngoài đại điện lần lượt khép kín.

Đã đến lúc nâng cao tu vi của mình rồi.

Trong lúc nâng cao tu vi, hắn cũng có thể nghiên cứu việc cải tiến Hỗn Độn Kim Kinh.

Hạ Nhân ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, lấy từng thứ cần thiết cho việc tu luyện ra, rồi từ từ nhắm mắt lại!

Trên đỉnh núi Phù Dư Sơn sừng sững một tòa thần điện màu đen.

Trên quảng trường trước thần điện, những loài cây cối xanh tươi không ngừng nhô lên.

Các đệ tử Hạ gia cách một khoảng thời gian lại đến dọn dẹp những mảng cây cỏ ấy, tiện thể cạy sạch từng khe hở giữa các viên gạch, tảng đá trên quảng trường.

Cũng không biết đã qua bao lâu. Dù sao thì những phiến đá trên mặt đất nơi đây đã thay đi đổi lại ba trăm sáu mươi tư lần, cây cối trong sân hết xanh rồi vàng, vàng rồi xanh, sinh tử khô vinh, luân hồi hơn bốn mươi lượt.

Đến nay, cây trà già ở góc tây nam quảng trường đã sớm không còn là cây năm xưa nữa.

Một bóng người hơi đẫy đà đáp xuống trước đại điện, ánh mắt tràn ngập vẻ dịu dàng nhìn tòa đại điện, rồi không khỏi khẽ thở dài.

“Gia chủ...” Một đệ tử tiến lên chào hỏi.

Tô Chân Chân quay đầu nhìn đệ tử kia, hỏi: “Công tử vẫn chưa xuất quan sao?”

“Vẫn chưa ạ!” Đệ tử cúi đầu.

Nơi đây có tám đệ tử canh giữ, chỉ để làm một việc: xác nhận Hạ Nhân vẫn đang bế quan, chưa đi ra!

“Ừm!” Tô Chân Chân bấm ngón tay tính toán, nói: “Đã... chín trăm sáu mươi tư nguyên rồi mà vẫn chưa xuất quan!”

“Haiz... Đúng là khiến người ta sốt ruột chết đi được!”

Nàng nhẹ nhàng đi đến bên ngoài trận pháp trước cửa đại điện, phất tay lấy ra mấy chiếc chum máu khổng lồ đặt trước cửa đại điện.

Đây là những thứ Hạ Nhân cần dùng khi tu luyện, Tô Chân Chân cách một khoảng thời gian lại đưa đến một ít.

Nhìn vào lượng máu tiêu hao, mới biết Hạ Nhân vẫn đang bế quan.

Ngay khi Tô Chân Chân vừa đặt những chum máu xuống, một tầng trận pháp bên ngoài đại điện màu đen đột nhiên mở ra.

Một bóng người quen thuộc bước ra từ trong trận pháp.

“Phu quân?” Tô Chân Chân mừng rỡ: “Chàng xuất quan rồi sao?”

Hạ Nhân mỉm cười, sau đó gật đầu với Tô Chân Chân, nói: “Đúng vậy... cuối cùng cũng xuất quan rồi!”

“Lần bế quan này tốn không ít thời gian nhỉ!”

“Còn phải nói?” Tô Chân Chân đáp: “Đã chín trăm sáu mươi tư nguyên rồi!”

“Ừm...” Ánh mắt Hạ Nhân đảo quanh một lượt, sau đó rơi xuống tám đệ tử trước đại điện. Hắn khẽ phất tay áo đen: “Các ngươi có thể rời đi rồi!”

Tám người lập tức hóa thành lưu quang rời đi.

“Vừa rồi ta nghe nàng nói, sốt ruột chết đi được à?”

Hạ Nhân nhìn Tô Chân Chân với vẻ mặt cười xấu xa.

Mặt già của Tô Chân Chân đỏ lên, nói: “Chàng nghe nhầm rồi!”

Lúc này Hạ Nhân mới nghiêm mặt, chợt nhớ ra một chuyện bèn hỏi: “Đúng rồi... Thái Tuế ở Băng Đạo Vẫn Hoàng Trung, sau đó đã giải quyết thế nào?”

Trước khi hắn bế quan, chuyện này vẫn chưa có kết luận!

“Chưa giải quyết được...” Tô Chân Chân lắc đầu, nói: “Chuyện này đã làm mọi người đều biết, nhưng Không Gian Thần Đế cứ bảo vệ Cửu Phương Thần Đế, không cho tế hiến!”

“Nhưng các gia tộc của nước Cửu Lê chúng ta cũng biết rõ nguyên nhân của chuyện này, từng nhà đều không muốn dâng hương hỏa của gia tộc mình nữa. Sau đó, một phần sức mạnh hương hỏa do người Cửu Phương bỏ ra, một phần do Không Gian Thần Đế bỏ ra, nhờ vậy phong ấn Thái Tuế vào vùng đất tuyệt địa!”

Hạ Nhân gật đầu: “Tốt quá rồi, chỉ cần không thu hương hỏa của chúng ta là được!”

“Ừm!” Tô Chân Chân mỉm cười: “Đúng vậy. Những năm qua, nhờ nhà họ Hạ chúng ta bán Sinh Tra Tử và Côn Luân Huyết Đồ Tử, số lượng đệ tử ngày càng đông, hương hỏa cũng ngày càng thịnh vượng, đã có rất nhiều người tiến vào Thần Vương cảnh rồi!”

“Hả?” Hạ Nhân vô cùng mừng rỡ: “Ai đã tiến vào Thần Vương cảnh?”

Tô Chân Chân nói: “Ngoài ta ra, muội Minh Vương, Lạc Băng Dao, Tiểu Hòa, Kiều Tiểu Kiều và mấy đứa trẻ nữa, đều đã tiến vào Thần Vương cảnh!”

“Thực lực của nhà họ Hạ chúng ta hiện giờ cũng xem như không tệ!”

Hạ Nhân hỏi: “Lão Tào bọn họ thì sao?”

“Đều tiến vào rồi!” Tô Chân Chân nói: “Lão Tào, Lệ Thương Hải, Bạch Dực, Thanh Ngư cũng lần lượt thành tựu Thần Vương!”

Tô Chân Chân nhìn Hạ Nhân, nói: “Gia tộc còn cần nhiều sức mạnh hương hỏa như vậy không?”

“Có cần điều chỉnh một chút không?”

Hạ Nhân biết sở dĩ Tô Chân Chân hỏi như vậy là vì những tu sĩ tu luyện nhờ sức mạnh hương hỏa nhiều nhất cũng chỉ có thể đạt đến Thần Vương cảnh, sau này dù sức mạnh hương hỏa có nhiều hơn nữa cũng không thể sử dụng.

Như vậy, sức mạnh hương hỏa của nhà họ Hạ sẽ bị lãng phí.

“Tạm thời không thay đổi!” Hạ Nhân nói: “Không dùng đến sức mạnh hương hỏa thì có thể tích trữ lại. Hơn nữa, đạt đến Thần Vương chưa chắc đã là kết thúc!”

“Thần Vương cảnh còn có mười hai tầng, nếu có thể tiếp tục tu luyện lên trên thì nhất định phải tiếp tục!”

“Ừm!” Tô Chân Chân gật đầu, sau đó nhìn Hạ Nhân, nói: “Phu quân, chàng đã đến tầng mười hai rồi sao?”

Đúng vậy, sau chín trăm sáu mươi tư nguyên dài đằng đẵng bế quan, tu vi của Hạ Nhân tăng tiến mạnh mẽ, từ Thần Quân cảnh tầng bảy liên tục đột phá năm tiểu cảnh giới, đạt đến Thần Quân cảnh tầng mười hai.

Chỉ còn thiếu một tia nữa là có thể tiến vào Thần Tôn cảnh.

Đương nhiên, Hạ Nhân bất cứ lúc nào cũng có thể tiến vào Thần Tôn cảnh.

Chỉ cần nuốt một viên “Long Hổ Vạn Tướng Đan” cực phẩm là được.

Nhưng hiện giờ, công tác chuẩn bị của hắn vẫn chưa hoàn tất.

Trước khi đột phá, trước hết phải dung hợp thần cách.

Thần cách của Hạ Nhân mang thuộc tính Hồng Mông, chắc chắn hắn không thể tìm được bốn thần cách ngũ phẩm khác cũng mang thuộc tính Hồng Mông để dung hợp!

Chỉ có thể dùng cách ngu ngốc nhất, đó là đưa thần cách không thuộc tính vào giữa hai hàng lông mày, nuôi dưỡng một thời gian, đợi thần cách chuyển thành thuộc tính Hồng Mông và ổn định lại rồi mới dung hợp, sau đó tiếp tục nuôi dưỡng những thần cách khác.

Cách này vừa phiền phức, vừa tốn thời gian.

Hơn nữa, mỗi lần nuôi dưỡng thần cách mới, hắn đều phải móc thần cách Hồng Mông trước đó ra, vô cùng đau đớn!